

Nr 4.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse av 11 § förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder.

I en den 27 november 1953 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 7, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2).

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll må här anföras följande.

Lagstiftningen om investeringsfonder innebär rätt för aktiebolag och ekonomiska föreningar att åtnjuta avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till sådana fonder. De avsatta medlen skall vid en framtida tidpunkt utnyttjas för investeringsändamål. För fondmedlens ianspråktagande kräves medgivande av arbetsmarknadsstyrelsen, som bedömer denna fråga med hänsyn till läget på arbetsmarknaden. Lagstiftningen har tillkommit som ett led i statsmakternas åtgärder för att uppnå konjunkturutjämning.

Enligt gällande bestämmelser skall, oavsett om medgivande till ianspråktagande lämnats eller ej, kvarstående fondmedel återföras till beskattning efter 10 år. Kungl. Maj:t äger utsträcka denna tidsperiod till 15 år.

De första fondavsättningarna gjordes år 1938. Medgivande till ianspråktagande av dessa fondmedel har medgivits blott i begränsad omfattning. Kungl. Maj:t har utnyttjat möjligheten att utsträcka anståndstiden till 15 år. Detta innebär emellertid att 1938 års fonder skall återföras till beskattning vid 1954 års taxering.

I propositionen föreslås att Kungl. Maj:t skall bemyndigas utsträcka tiden för återföring till beskattning med ytterligare 3 år. Denna tidsgräns har valts med hänsyn till att hela lagstiftningen om investeringsfonder f. n. omprövas av företagsbeskattningskommittén, vars utredning väntas vara avslutad under år 1954.

Vad angår m o t i v e r i n g e n för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 3—5.

Framställning från Sveriges industriförbund och Kooperativa förbundet, s. 5—6.

Remissyttranden över framställningen, s. 6—9.

Departementschefen, s. 9—11.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 7, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 11 § förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder.

Stockholm den 26 januari 1954.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 1.